

[Anker Lau.]

her kan have held til at finde en formulering, der er mere egnet til at opfylde sit formål end den hidtidige. Jeg skal indrømme, at det er en meget vanskelig opgave, da der jo kan ske ting — det har vi oplevet —, hvor statsmagten må gribe ind, men alligevel vil jeg henlede opmærksomheden på den mulighed, der måske kan ligge deri, at man i grundloven kunne fæstslå, at en lov, der hviler på en fortolkning af almenvellet og er i strid med næringsfriheden, kan standses af et nærmere angivet antal medlemmer i folketinget og ikke sættes i kraft før efter et valg eller efter en folkeafstemning.

Jeg skal ikke opfordre den højtærede statsminister til at tage stilling til denne sag ved denne debat, men blot bede om, at også disse betragtninger må indgå i forfatningskommissionens overvejelser.

Kryger: Ved gennemgang af finanslovens forskellige konti er jeg bl. a. standset ved, at kirkeministeriet har optaget et beløb, fordelt over 3—4 år, til bygning af nye kirker. Når man ser på den udvikling, der er foregået i vore by- og landsogne, kan jeg ikke undlade at udtrykke glæde over, at den højtærede minister nu har fået dette byggeri genoptaget. På grund af det store byggeri i de senere år er der, navnlig for købstædernes vedkommende, sket en udvidelse af sognegrænserne, som har medført, at sognekirken, der tidligere var midtpunktet i byens liv, ikke har den samme tilknytning til dens spredte kvarterer som hidtil. Da det må være af betydning, at den danske folkekirke stadig er i kontakt med sit sogns menigheder, er det nødvendigt, at der opstår nye kirker og nye kirkesale i samme omfang, sognet vokser i befolkningstal, så at sognepræsterne og kapellanerne har et arbejdssted. Jeg vil derfor sige den højtærede kirkeminister tak for, at dette arbejde er genoptaget.

I denne forbindelse vil jeg gerne spørge den højtærede kirkeminister, om der ikke var mulighed for at få ændret bestemmelserne i menighedsrådsloven af 30. juni 1922, hvortil der kom et tillæg af 7. maj 1949, som gav menighedsrådene bemyndigelse til at anvende et beløb på indtil 500 kr. årlig til kirkelige formål. Da dette beløb jo må siges at være meget beskedent for sogne med op til 17 000 indbyggere, synes jeg, det ville være rart, om den højtærede kirkeminister kunne tænke sig at ændre noget ved denne bestemmelse, således at større sogne fik et noget større rådighedsbeløb, mens man så til gengæld muligvis måtte indsnævre ram-

merne lidt for de mindre sogne. Beløbene har navnlig, formoder jeg, været tiltænkt menighedsplejen, kirkeblade el. lign., og dertil forslår det nævnte beløb ikke ret meget. Jeg synes, at det i denne forbindelse bør oplyses, at få steder indenfor den offentlige administration er linierne så afgrænsede som med hensyn til menighedsrådenes dispositionsret over de offentlige midler; et menighedsråd har således ikke mulighed for, uden at risikere en antegning i det til stiftsøvrigheden indsendte regnskab, blot at tage et beløb f. eks. til en krans til et menighedsrådsmedlem, der i sin funktionstid afgår ved døden. Jeg er dog fuldtud enig med det høje ministerium i, at der skal være kontrol, og at kontrollen skal være skarp, så at der ikke kan blive anledning til misbrug af de kirkelige midler.

Jeg har et par spørgsmål til den højtærede minister for offentlige arbejder. Idet jeg formoder, at ministeren er vel kendt med de lokale pasforhold i Helsingør, vil jeg gerne henlede ministerens opmærksomhed på et spørgsmål, som tidligere er blevet rejst i det høje ting. Helsingør er måske den grænseby, hvor den største udveksling af rejsende foregår. Byen fik for nogle år siden udvidet sine told- og paslokaler, men det viste sig straks, at forholdene var således, at det rejsende publikum, som kom med tog, der havde tilknytning til de afgående færger, i mange tilfælde måtte stå under åben himmel i et kvarter eller mere uden at kunne komme i læ for regn, blæst og kulde. Da dette forhold er blevet påtalt overfor mig i adskillige tilfælde, også af rejsende, som er kommet langvejs fra, vil jeg anmode den højtærede minister om at tage disse forhold under overvejelse. Givet er det, at statsbanerne uden store udgifter vil kunne ændre forholdene ganske betydeligt, bl. a. ved opsætning af nogle svære råglasvægge.

Jeg beder den højtærede minister undersøge, om der kan skabes mulighed for bedre tilpasning af togtiderne for nord- og kystbanen og syd- og vestbanen. Det har i adskillige år været sådan, at rejsende som kommer fra nord- og kystbanen, skal vente i indtil en time for at komme med de gennemgående lyntog. Denne ventetid er for mange mennesker ganske uforståelig, men det viser sig, at ankomst- og afgangstider for disse forbindelser er nøjagtig samme klokkeslæt. Kommer man fra kystbanen med det ordinære tog, er det i København kl. 7²⁰, og lyntoget afgår kl. 7²⁰. Kommer man vestfra, afgår kystbanetoget kl. 23, og lyntoget kommer ind kl. 23⁰². Da disse togforbindelser ikke kan nås, betyder det,